Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 25

In vigilia natiuitatis dñi.

hominẽ mollibus vestitũ? Ecce qui mollib⁹ vesti
unt in domib⁹ regũ sunt: qꝛ vitã peccantiũ non
blandimẽtis fouit: sed vigore aspere inuectionis
Luc.3. increpauit dicẽs: Genimina viperaꝝ: q̃s vob̃ de-
monstrauit fugere a vẽtura ira? Zonã pelliceam
habebat circa lũbos suos: qꝛ carnẽ suaꝫ crucifixit
cũ vitijs ⁊ cõcupiscẽtijs suis: qð eoꝝ esse ꝓprium
q̃ sũt iesu xp̃i ap̃lo attestãte didicim⁹: Locustas
⁊ mel edebat: qꝛ dulce quidẽ sapiebat turbis p̃di-
catio eius: estimãte populo ⁊ cogitantib⁹ omnib⁹
in cordib⁹ de eo ne forte ip̃e esset xp̃s: sed ocius fi-
nem sortita: intelligẽtib⁹ eius auditoribus qꝛ nõ
ip̃e xp̃s: sed p̃cursor ⁊ ꝓpheta esset. i. xp̃i. In mel-
le etenim dulcedo: in locustis ẽ alacer volatus: sed
Tex. cito deciduus. ¶ Et p̃dicabat dicens: Uenit forti-
or me post me: cui⁹ non sum dignus ꝓcũbẽs sol-
uere corrigiã calciamentoꝝ eius. Mos apud ve-
teres fuit: vt si quis eã que sibi cõpeteret accipere
vxorẽ nollet: ille ei calciamẽtũ solueret: q̃ ad hanc
spõsus iure ꝓpinq̃tatis veniret. Quid igit̃ int̃ ho
mines xp̃s: nisi sancte ecclesie sponsus apparuit?
Johan.3. De quo ⁊ idẽ iohãnes dicit: Qui habet sponsam
sponsus est. Sed qꝛ iohannẽ hoĩes xp̃m esse pu-
tauerũt: qð idem iohãnes negat recte se indignũ
esse ad soluendã corrigiã eius calciamẽti denunci
at. Ac si apte dicat: Ego redẽptoris vestigia denu
dare nõ valeo: qꝛ sponsi nomen mihi immeritus
nõ vsurpo. Qð tñ intelligi ⁊ aliter põt: Quis eniꝫ
nesciat ꝙ calciamenta ex mortuis aĩalib⁹ fiant?
Incarnatus ꝟo dñs veniẽs quasi calciatus appa
ruit: qꝛ in diuinitate sua morticina nr̃e corruptio
nis assumpsit. Sed hui⁹ incarnatiõis mysteriuꝫ
human⁹ oculus penetrare nõ sufficit. Inuestiga-
ri em̃ nullaten⁹ põt: quõ corporat̃ verbũ: quõ sũ-
mus ⁊ viuificator spũs intra vteꝝ matris anima
tur: quõ is qui initiũ nõ habet existit ⁊ cõcipitur.
Corrigia ĝ calciamẽti ẽ ligatura mysterij. Johã-
nes itaqꝫ soluere corrigiã calciamẽti eius non va
let: qꝛ incarnatiõis mysteriũ nec ipse inuestigare
Tex. sufficit: qui hãc ꝑ ꝓphetie spiritũ agnouit. ¶ Ego
vos baptizaui in aqua: ille baptizabit vos in spũ-
sancto. Non quidẽ adhuc iohãnes dñm manife-
ste deũ aut dei esse filiũ sed tm̃ se virum fortioreꝫ
p̃dicat. Non em̃ rudes adhuc auditores tanti ca-
piebant archana sacramenti ꝙ filius dei eternus
hoĩe assumpto ex virgine denuo natus esset ĩ mũ
dũ: sed paulatim per agnitionẽ glĩficate humani
tatis introducẽdi erant ad fidem diuine eternita-
tis. Quib⁹ tamẽ quasi latẽter quodãmodo ac ve-
lato sermõe deũ hũc esse veꝝ declarat: dũ eũ spiri
tusancto baptizaturꝝ ẽẽ cõfirmat. Cui enim dubi
um: nullũ posse aliũ grãm sanctispũs nisi deũ da
re? Tp̃e aũt ꝓcedente cũ capaciores iam ad intel
ligendũ eosdem suos videret auditores: etiam il-
Joh.1. lũ filiũ dei aperte p̃dicauit. Sed qui me misit ba
ptizare in aqua ille mihi dixit: Sup quẽ videris
spm̃ descendentẽ ⁊ manentẽ sup eum: hic est qui
baptizat in spũsancto. Et ego vidi ⁊ testimonium
ꝑhibui: qꝛ hic est filius dei. Baptizamur autẽ a
dño in spũsancto: nõ solũ cũ in die baptismatꝭ fõ
te vite in remissionẽ peccatoꝝ abluimur: verũeti-
am quotidie cũ per gratiã eiusdẽ spũs ad hec agẽ
da que deo placent accendimur.

In vigilia natiuitatis dñi. Matthei. I.

In illo tempore Cũ
esset desponsata mater iesu maria ioseph: an
teq̃ cõuenirẽt: inuenta ẽ in vtero habens de
spiritusancto. Et reliqua. Omelia Origẽis
de eadem lectione.

Cum desponsata esset mater iesu maria
ioseph. Que fuerit necessitas vt despon
sata esset maria ioseph: nisi ꝓpterea q̃te
tenus hoc sacr̃m celaret̃: ⁊ ille malign⁹
fraudis cõmenta aduersus desponsatã virginem
nulla penitus inuenisset? Uel iõ fuerat desponsa
ta ioseph: vt nato infanti vel ip̃i marie curã vide-
ret̃ gerere ioseph: siue in egyptũ iens vel inde de-
nuo veniens: ideo desponsata fuit ioseph: non tñ
in concupiscẽtia iuncta. Mater inquit eius: ma
ter ĩmaculata: mater incorrupta: mater intacta.
Mater eius. Cui⁹ eius? Mat̃ vnigeniti dñi et
regis oĩm plasmatoris ⁊ creatoris cunctoꝝ: illi⁹ q̃
in excelsis est sine matre ⁊ in terris ẽ sine patre: ip
sius q̃ in celis ẜm deitatẽ in sinu patris: ⁊ ĩ terris
ẜm corꝑis susceptionẽ in sinu est matris. O ma-
gne ãmiratiõis gratia. o inenarrabilis suauitas:
o ineffabile magnũqꝫ sacr̃m. Ip̃a eadẽqꝫ ꝟgo ⁊ ip
sa ⁊ genitrix: ip̃a eius ancilla: plasmatio eius ip̃a
que genuit. Quis vnq̃ꝫ ista audiuit? Quis vidit
talia? Quis hoc excogitare potuit vt mater virgo
esset: ⁊ intacta generaret: que ⁊ virgo ꝑmansit et
genuit? Sicut em̃ quondã rubus comburi vide
batur: ⁊ ignis eum non tangebat: et sicut tres pu
eri in camino inclusi habebantur: ⁊ tñ eos non le
debat incendium nec odor fumi erat ĩ eis: vel quẽ
admodũ fuit in daniele intra lacũ leonũ incluso:
claustris nõ apertis: allatũ ẽ ei prãdiũ ab abacuc: ita
⁊ hec sancta virgo genuit dñm: sꝫ intacta ꝑmãsit.
Mater effecta est: sed virginitatẽ nõ amisit. Ge-
nuit infantẽ (et vt dictũ est) virgo ꝑmansit. Uir-
go ĝ genuit ⁊ virgo ꝑmansit. Mater filij facta ẽ:
⁊ castitatis sigillũ nõ ꝑdidit. Quare? Quia nõ ho
mo iste tm̃ qui videbat̃: sed vnigenitus erat de⁹:
qui in carnẽ aduenerat. Nec subito carnalit̃ geni
tus ẽ: sed ꝑfecta deitas venit in corꝑe. Integer ĝ
iste ⁊ indiuisus deus in hũano adueniẽs vel geni
tus est corꝑe: quiqꝫ deus ⁊ dñs figurã serui susce-
pit. Nõ em̃ pars vnigeniti venit in corꝑe: nec se
ip̃e diuisit vt dimidi⁹ esset apud patrẽ ⁊ dimidi⁹
esset in virgine: sed totus apud patrẽ ⁊ totus ĩ vir
gine: totus in sinu patris ⁊ totus in hũano corꝑe:
nõ relinquẽs supna venit q̃rere terrena: q̃ ĩ celis
sũt cõseruans: ⁊ q̃ in terris sunt saluãs. Ubiqꝫ oĩ-
potens: inscissus: indiuisus: hic sanct⁹ vnigenitus
deus. Si em̃ h̃ verbũ humanũ ⁊ corꝑale ĩmissuꝫ
in auribus plurimoꝝ non diuidit̃ ꝑ singulos vt
pars in alio ⁊ ꝑs sit iterũ in alio: sed in oĩb⁹ inte-
grũ ⁊ plenũ habet̃ vt in vnoquoqꝫ totũ sit: q̃nto
magis verbũ dei vnigenitus vbiqꝫ totus sit: et ĩ
celo ⁊ in terra: ⁊ apud patrẽ ⁊ in virgine. Et non
diuidit̃ vt dictũ est: neqꝫ scindit̃: neqꝫ in partes ef
ficit̃: sed totus totũ tenet: totum implet: totũ illu
strat ⁊ possidet. Hui⁹ vtiqꝫ vnigeniti dei dicitur
hec mater virgo maria: digna digni: immaculata
scti: vna vni⁹: vnica vnici. Nec em̃ alter vnigenit⁹
sup terrã venit: aut alia ꝟgo vnigenitum genuit.
In his oĩb⁹ q̃ dicta sunt desponsata legit̃ mr̃ ei⁹
maria. Et ait: ¶ Inuenta est in vtero habẽs. Cui Tex.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0025
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG